

Στερελλ. (Αίτωλ.)—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. 3) Τὸ μέ-
χει τῆς βρακοθηλειᾶς ὕψος τοῦ σώματος Εὐβ. (Ἄκρ.
Στρόπον.): *Μὲν βρακουφ'λεὺ χιόνι.* 4) *Βρακοζώνη* 4,
δ ἰδ., Στερελλ. (Αίτωλ.) 5) Ἡ ζώνη τῆς φουστανέλλας
Β.Εὐβ.

βρακολινιά ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *λινιά*.

Βρακοζώνη ἐκ σπάγγου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βρακο-
ζώνη* 1.

βρακολούρι τό, Κρήτ. *βρακουλούρ'* Θεσσ. (Κα-
λαμπάκ.) Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *λουρί*.

Βρακοζώνη 1, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: "Οποια θέλει νὰ μὴ
δάθῃ κάμμιὰ δουλειά, ἄς σφίγῃ τὰ βρακολούρια τῆς Κρήτ.

βρακομερξά ἡ, Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *μερξί*. Ἡ παρέκτασις εἰς
-ξά κατὰ παρασυρῆσιν πρὸς τὸ *μερξά*. Ἡ λ. καὶ
παρὰ Σομ.

Τὸ περιβάλλον τὸν μηρὸν μέρος τοῦ πανταλονιοῦ: Ἄσμ.
*Μὴ μοῦ παραψηλώνεσαι τσαὶ ξέρω τὴ γενεά σου,
οὐλο ψεῖρες τσαὶ κόνιδες εἶν' ἡ βρακομερξά σου.*

βρακόπαννο τό, Ἀθῆν. Κάρπ. Κρήτ. Πειρ. Πε-
λοπν. (Δημητσάν.) *βρακόπαννον* Σάμ. κ. ἄ. *βρακοπάννι*.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *παννί*.

1) Παννί τῆς βράκας Κάρπ. Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν.)
Σάμ.: Φρ. *Δὲν εἶναι βρακί, μόνο βρακόπαννο* (ἐπὶ ταῦτο-
λογίας) Κάρπ. 2) Τὸ παννὶ τὸ ὁποῖον τίθεται ὡς πε-
ρισκελὶς εἰς τὰ βρέφη Ἀθῆν. Πειρ.: *Τ' ἀλλάζει τοῦ μω-
ροῦ τρία βρακόπαννα τὴ μέρα.* 3) Παννὶ φορούμενον
ὑπὸ τῶν ἐν ἐμμήνῳ ῥοῇ γυναικῶν Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συ-
νών. *βράκωμα* 4.

βρακοπεραστής ὁ, Σύμ. Θηλ. *βρακοπεράστρα* Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *περαστής*.

Βρακοζωνιαστήρι, δ ἰδ.

βρακοπεράτης ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *περάτης*.

Βρακοζωνιαστήρι, δ ἰδ.

βρακοποδαριὰ ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βρακοπόδαρο* καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ιά.

Βρακοπόδαρο, δ ἰδ.

βρακοπόδαρο τό, ΝΠολίτ. Παροιμ. 4,595—Λεξ. Αἰν.
Βλαστ. 329 Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *ποδάρι*.

Τὸ σκέλος τῆς περισκελίδος. Συνών. *βρακοποδα-
ριὰ*, *βρακοπόδι* 1.

βρακόποδας ὁ, Ἰων. (Κρήν.) *βρακόποας* Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *πόδας*, δ παρὰ τὸ *πόδι*.

1) Τὸ κάτω ἄκρον τοῦ σκέλους τῆς βράκας Κάρπ.
Συνών. *καλαμοβράκι*. 2) *Βρακοζώνη* 4, δ ἰδ., Κάρπ.

3) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου τὰ σκέλη τῆς βράκας εἶναι
σχισμένα Ἰων. (Κρήν.)

βρακοπόδι τό, πολλαχ. *βρακοπόδ'* Α.Θράκ. *βρα-
κουπόδιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βρακουπόδ'* βόρ. ἰδιώμ. Πληθ.
βρακοπόδ-για Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *πόδι*.

1) Τὸ σκέλος τῆς περισκελίδος ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.
Τρανταδὺν βρακοπόδια (εἰρων. ἐπὶ καυχῆσιολογίας διὰ με-
γάλην προίκα) Θράκ. (Αὐδήμ.) Συνών. *βρακοποδαριὰ*,
βρακοπόδαρο. 2) Δαντέλλα περὶ τὸ ἄκρον τοῦ γυ-
ναικείου βρακίου Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) 3) Τὸ ἔναμμα διὰ
τοῦ ὁποῖου δένονται τὰ κάτω ἄκρα τοῦ ἐσωβράκου περὶ
τὴν κνήμην Χίος. Πβ. *βρακοζώνη* 4.

βρακοποκάμισο τό, Ἀθ. Πελοπν. (Γορτυν.) *βρα-
κοποκάμισο* Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μάν. Οἶν.) Σῦρ. κ. ἄ.
—Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *ποκάμισο*.

1) Βρακί καὶ ὑποκάμισον ὁμοῦ Πελοπν. (Καλάβρυτ.
Μάν. Οἶν.) Σῦρ.—Λεξ. Αἰν.: *Δίνω 'ς τὴν κόρη μου προίκα
δέκα βρακοποκάμισα* Οἶν. 2) Πληθ., τὰ ὑπὸ τῆς νύμ-
φης εἰς ἕκαστον τῶν συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ διδόμενα
δῶρα, συνιστάμενα δὲ εἰς χιτῶνα, περισκελίδα καὶ μαν-
δήλιον Πελοπν. (Γορτυν.) 3) Ἐσώρουχον τῶν μονα-
χῶν ἀναπληροῦν τὸν χιτῶνα καὶ τὸ ἐσώβρακον Ἀθ.

* **βρακόπουλλον** τό, *βρακόπον* Πόντ. (Κερασ. Κο-
τύωρ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βρακί* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -πουλλόν, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος.

Βρακάκι, δ ἰδ.

βράκος ὁ, Χίος *βράκους* Ἰμβρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βρακί* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ος.

Βράκα (II), δ ἰδ.

βρακοσέλλα ἡ, ἀμάρτ. *βρακουσέλλα* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *σέλλα*.

Ἡ σέλλα τοῦ βρακιοῦ.

βρακοσκούτι τό, ἀμάρτ. *βρακοσκούτ'* Στερελλ.
(Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *σκουτί*.

Παννὶ κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν βρακίου.

βρακόστομος ἐπίθ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Οἶν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *στόμα*.

1) Ὁ ἔχων μεγάλο στόμα ὡς τὸ ἄνοιγμα τοῦ βρα-
κιοῦ Βούρβουρ. 2) Μεταφ. λάλος, φλύαρος, συνήθως
ἐπὶ γυναικὸς Οἶν.

βρακοςύρτης ὁ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *σύρτης*.

Ἀναρτήρ τῆς περισκελίδος. Συνών. *τιράντα*.

βρακοτσέκουρο τό, ἀμάρτ. *βρακοτσέκουρο* Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βρακί* καὶ *τσέκούρι*.

Τὸ ἐκ τοῦ γόνατος τῆς βράκας τῆς νέας κρεμάμενον
ράμμα: Ἄσμ.

"Ὁ τοῦ διαόλου κωπελτσιά, μὲ τὸ παράξενόν σου
τσαὶ τ' εἶναι τὸ παράξενον τὸ βρακοτσέκουρόν σου;

βρακούδα (I) ἡ, Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βράκα* (I) διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούδα.

Μικρὰ βράκα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βρακάκι*.

βρακούδα (II) ἡ, ἀμάρτ. *βρακούα* Τσακων.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βρακούδι* διὰ τῆς καταλ. -α.

Μεγάλο βρακί. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βράκα* (II).